

දිගු කලකින් ඔබ හමුවීමට නොහැකි උනේ මව් රටට ගිය දීර්ඝ සංචාරයේදී අසල් වැසි ඉන්දියාවේ උඹදිවත් වත්දනා කරන්නට ගිය හිසයි. පසුගිය කාලය ලොවේ දැඩි අවිචේකි බවින්. ගමනේ විඩාවත් යළිත් මෙරට පිවිසීමට හුරුවීමට කාලය ගතවූ නිසාත්, වඩාත්ම, මව්බිමේ මනසයෙන් මිදීමට නිකුත් දැඩි අකැමැත්ත නිසාත් හිත තිතරම හිස් බවකින් පිරී තිබුණා.

අතින් සිහිනයන් තුළ ගිලී සිටීම එක්තරා විදිනක මානසික සුවයක්. මව්බිම කියන්නේ අපි නැමෝටම අතින් සිහිනය ආකාරයක්. ඒත් ඉතිං අපි වර්තමානයට එන්නම ඒවාය. පිවිසීමට ඉතිරිව ඇති ඉතින් අද ඔබ මනසින් නිකුත්ව පුනුර්ගිය දිනවන අසන්නට ලැබුණ බොහෝ දෙනෙක් කමිසා කල සිදුවීමක් නිසා, ඔබ දැනටමත් දන්නවා ඇති ලංකාවෙන් නිවාඩුවකට මෙහි පැමිණි විටපත් සුවලක් තමන්ගේ දියණියන් නිවෙහිදී මරා දමන ලද පුවත. සැබැවින්ම එය බෙදාදීමක සිදුවීමක්. ඒත් අප කිසිම කෙනෙක් ඒ සිදුවීමේ සත්‍ය තත්වය දන්නේ නැහැ. එනමුත් සිද්ධිය පිළිබඳ තොරතුරු පැතිර යන්නේ වීදිලි වේගයෙන්. උපමා අලෝකාර වලින් හැඩවූ සිද්ධිය මෙලෙක් පුරා තටු සලා පියඹා යනවා. බොහෝ දෙනෙක් මේ පිළිබඳව කතා කරන්නේ කමිසා-වෙන්. බොහෝ දෙනෙක් කිව්වේ වැඩේ වැරදියි කියලයි. ඒ නැමෝම බලලා තිබුණේ සිද්ධියේ එක පැත්තක් විතරයි. පනක් නසන එක පවක්. අපරාධයක්. ඒත් ඇයි මෙවැනි සාපරාධී ක්‍රියාවකදී වත් අපට පැති දෙකම දිනා බලන්න නොපැලෙමින්ද?

අපි බොහෝ වෙලාවට වැඩ කරන්නේ මුද්ධියට වඩා හදවතට ඉඩදීමෙන්. නුගක් වෙලාවට අපි ඇත්ත සත්‍යයට වඩා මායාවට බර වෙතවා. මනුෂ්‍ය පීඩනය හරි හැටි තේරුම් කරන්න අමාරු එකයි. අප කල යුත්තේ කෙසේ හෝ ඒ අමාරු දේ කිරීමට උත්සාහ දැරීමයි.

මිනිසෙක් තවත් කෙනෙකු මරන්නේ ඇයි? බොහෝ විට මෙවැනි දේ සිදුවෙන්නේ ක්ෂණික කෝපය නිසයි. හිතා මතා කරන දේත් සුලබ තමයි. මෙවැනි සුවිශේෂී සිදුවීමකදී අපි ඒ දෙස බඩාත් සාධාරණ කොන්දකින් බැලිය යුතුයි කියලයි මට හිතෙන්නේ. සිද්ධියකදී අසරණ වන පුද්ගලයා කෙරෙහි අප අනුකම්පා කිරීමට යොමුවීම නිරායාසයෙන් සිදුවන දෙයක්. ඒ නිසාම පුද්ගලයා නිවැරදි වන්නේ නැහැ. එලෙසම අපරාධය කලහැක්කේ ඒ නිසා සැබෑ අපරාධකාරයකු වන්නේ නැහැ.

මේ සිදුවීම ගැන මට මේ විදිනට හිතුවේ මා ලැබූ අද්දැකීම් නිසා. මා ඉන් දෙකක් ඔබට කියන්නම්.

අපි බොහෝ වෙලාවට වැඩ කරන්නේ මුද්ධියට වඩා හදවතට ඉඩදීමෙන්. නුගක් වෙලාවට අපි ඇත්ත සත්‍යයට වඩා මායාවට බර වෙතවා. මනුෂ්‍ය පීඩනය හරි හැටි තේරුම් කරන්න අමාරු එකයි.

මා සමග එකට රැකියාවේහි යෙදෙන ඉන්දියානු ජාතිකයෙක් ඉන්නවා. ඔහු බොහෝ ඉන්දියානුවන්ට වඩා මිත්‍රශීලී කෙනෙක්. ආසියාතිකයින් නිසා අපි බොහෝම ලතින් ඇසුරු කරන නිසා පොදුගලික දේ පවා අපි කතා කරනවා. මා බොහෝ විට අන් අයට සවන් දෙන නිසාත් දීර්ඝ කාලයක් එකට වැඩ කරන නිසාත් ඔහු ඔහුගේ ගැටලුව මේ විදිනට මට කිව්වා. ඔහු පිටත් වන්නේ බිරිඳත් දරු දෙනෙත් බිරිඳගේ මවත් සමග. පුතා වයස අවු 25 ක පමණ. දියතියන් අවුරුදු 22 ක් පමණ වෙතවා. බිරිඳත් සුලු රැකියාවක් කරනවා. සුපුරුදු ප්‍රශ්නය මතුවී ඇත්තේ පියාත් පුතාත් අතරයි. ගෙදර දොර වියදම් නිවාස නය ඇතුළු සියලුම වියදම් දරන්නේ පියා. ඒක වගකීමක් බව ඔහු පිලිගන්නවා. පුතා කරන රැකියාවෙන් ඔහු පියා හා සමඟ වැටුපක් ගන්නට ගෙදරට සහ පනක් දෙන්නේ නැහැ. ගෙදර ඉන්නේ වංචියක් වගේ. සියලුම මුදල් මතුරන් හා විනෝද වීමට යොදවනවා. මුදල් අවසන් වී මවගෙන් තමයි නයටත් ගන්නේ. අන් ඉතිං ආසියාතික අම්මලා කොහොමත් දඩබ්බර පුතුන්ට ආදරෙයිනේ. ඒ ආදරයම ප්‍රශ්නයකට මුල් වෙලා. පියා සැහෙන කාලයක් ඉවසගෙන ඉඳලා පුතාට කියලා ගියෙහවා ගෙදර වියදමට මාසෙට ඩොලර් 200ක් යොදවන්න කියලා. ඒ මුදල නිවාස නය සඳහා යොදවන්න. ඔහුගේ අදහස වුණේ පුතාට පීඩනයක වගකීම ගත යම් දැනුවත් කිරීමක් කරන්න. අවුල ඇතිවුණේ එතනදී. පුතා කැමති නැහැ. මුදල් දුන්නේ නැහැ. ප්‍රශ්නය දුර ගිහින් ඔහු ගෙදර ට කරන සියලුම වියදම් තවත්වා දමා ගෙදරින් පිටවී මිත්‍රයෙකුගේ ගෙදර නැවතීලා. ගෙදර අයට පාඩමක් උගන්වන්න. ඊට කලින් ඔහු බිරිඳගේ මවට කිව්වා මේකට මැදිහත් වෙන්න කියලා. පුතාට අවවාද කරන්න. අවාසනාවට නැන්දම්මත් ගත්තේ මුහුදුරුගේ පැත්ත. ඇය වැඩිහිටියෙක් විදිනට මේ ප්‍රශ්නෙදී පුතාට හා පියාට අවවාද නොකර පියාට හරිපනය කරලා ගියෙහවා ගෙදරින් යාම වැරදියි, යනවා නම් ගෙදරටත් පවුලටත් වියදම් මුදල් දිය යුතුයි කියලා. සමහරවිට එතන තවත් ප්‍රශ්න ගියෙන්න ඇති. නැන්දම්මා මේ ප්‍රශ්නෙදී

ක්‍රියා කල ආකාරය ගැන ඔහු ඉන්නේ ඇය හා දැඩි වෛරයකින්. තමන්ට ඇය මරා දැමිය හැකි බව ඔහු මා සමග පැවසුවා. හදිසියෙන් වත් ඔහු ඒ ගෙදරට ගිය විටෙකදී ප්‍රශ්නයක් මතු වී දුර දිග ගියහොත් සිදුවිය හැක්කේ කුමක් ද? යමක් සිදුවී අර බිරිඳගේ මව මලහොත් අපි පිටත සිට ඒ ප්‍රශ්නය දෙස බලන්නේ කොහොමද? මා හොඳින් දන්නා සුවලක් හිරියා. ඔවුන් ලංකාවේ සමාජ ස්ථර දෙකක පිටත් වී මෙහෙට සංග්‍රමණය වුවත්. ඔවුන්ට දරු-වෙකු ද සිරිය. මෙහිදී ලැබුණ නිදහසත් රැකියාවට යාමෙන් පසු ලැබුණ ආර්ථික ශක්තියත් නිසා බිරිඳ ඉතා ඉහමතින් වෙහස් වුණා. මෙහේ සැසකාරියට අනුකූලව. ඒකම ඔවුන්ගේ විවාහයට කනකොකා හඳුන්වුවා. සැමියා බොහෝම නිවුන කෙනෙක් නිසා හැලහැප්පීම් මැද්දේ පීඩනය ගලා ගියා. ඒ අතර නිවාඩුවකට බිරිඳගේ පියා මෙරටට පැමිණියා. ඔහුගේ පැමිණීම බිරිඳට ශක්තියක් උනා. ඒ ශක්තියම ඔවුන්ගේ විවාහය අවසානය දික්කසාදුයක් බවට පත්වුණා. අප හොඳින්ම දන්නා පරිදි ඇයගේ පියා ප්‍රශ්නය දෙස බැලුවේ සිය දියතියගේ පැත්තෙන් පමණයි. ඔහු සිය නිවාඩුව දීර්ඝ කරගෙන දුටත් සමග වෙහෙම සුඛීව එකක පදිංචියට ගියා. සතියකට වරක් දැරුවා පියා සමග ගත කරනවා. අර සැමියා හිරියේ අර පියා සමග බද්ධ වෛරයෙන්. හිතමතුරන් කීප දෙනෙකුගේ මැදිහත්වීම නිසා සැමියා ඉවසුවේ නැත්නම්

මොහුරියකගේ හදිසි

අර පියාගේ නිවාඩුව පමණක් නොව පීඩනයද අවසන් වීමට ඉඩ තිබුණා. කාලය ගතවුණා. පියා ආපසු ගියා. සැමියා නැවත විවාහ උනා. බිරිඳත් දරුවා සමග වයසක විචේකියෙකු සමග දැං පිටත් වෙතවා.

මෙවැනි සිදුවීම් අප නොදැනුවත්ව අනන්තව සිදුවෙතවා. ඒ හැටි සිදුවීමකම යට අප නොදන්නා කතාවක් තිබෙන නිසා හැම විටම සිද්ධි දිනා මතුවීමත් පමණක් බලන පුරුද්ද නැති කරගන්න උත්සාහ දරමු. අමාරු වැඩක්. පීඩනයේ සැපත සොයා මෙහි පැමිණෙන අපේ මුල් සැසකාරියගේ මිදී පීඩනය ජය ගන්න දරන උත්සාහයේ අතුරුඵල බොහෝ විට මෙයට සමානයි. අපට අපේ උරුමයන් ගෙන් පිට පැන පිටත්වීමට අමාරුයි. අපේ පීඩනය අප නැතිකරන්නා ගත යුත්තේ කොහේ සිටියත් ඊට අනුකූලවයි.

සොහුරිය
බරනි

The Challenge

ඔබේ විචේකිය විනෝදයෙන් ගත කරන්නට සත්‍යය ගෙන එන විචේකියකයි මේ. බැඳු බැඳුම මේ රු සටහන් දෙකම එක සේ ය. නමුත් ඊ රු සටහන හි රු සටහන අතර වෙනස් කම් 10 ක් ඇත. ඔබ කළ යුත්තේ ඊ රු සටහන් මේ වෙනස්කම් ඉබුණු කර අප වෙත එවීමයි. ජ්‍යෙෂ්ඨතාව සත්‍යය දුරකථන ඇමතුම්පතක් හිමිවෙයි.

පසුගිය මාසයේ ජයග්‍රාහිකාව
මේනා ජයතිලක
10 Fitzroy Pl Forestlake QLD 4078

නම
ලිපිනය (ඉංග්‍රීසියෙන් ලියන්න)
දුරකථන අංකය